

**Varia Americana. — Een paar gevederde bewoners der Oostelijke Staten. —****1. De Whip-poor-will. (*Antistomus vociferus*).**

Wie zich in een der lauwwarme nachten van Mei te midden der bosschen en bergen van Virginia bevindt, wordt onmiddellijk getroffen door het zeer bijzondere geluid van bovengenoemden vogel. Spreek den naam op zijn Engelsch uit en wel duidelijk in 3 lettergrepen en men heeft 't zoo goed nagebootst als menschelijkerwijs mogelijk is. Soms herhaalt de vogel dit „woord” 100, 150, à 200 maal, om dan plotseling midden in 't woord b.v. bij „poor” of ook wel bij „Whip” te blijven steken. Zooverre ik heb kunnen nagaan roepen ze niet terwijl ze vliegen, maar alleen als ze rustig ergens zitten.

Er is zeer zeker iets heel „aparts” in dien roep. Voor mij was het altijd aangenaam hem te hooren en de weerkaatsing van 't geluid in een hoogstammig bosch geeft het een metaalachtigen klank. Sommige menschen worden er zenuwachtig onder en kunnen niet slapen; dezulken echter zijn voor 't buitenleven niet geschikt. Wellicht klinkt het gesnor en geratel der electrische trams hun liefelijker in de ooren.

Doch er is nog een aparte reden, waarom ik den „Whip-poor-will” zoo graag hoor! Zoodra hij de wouden weer met zijn geroep verlevendigt, kan men vrij zeker zijn, dat de tijd van late nachtvorsten voorbij is en dit is een punt van groot belang voor den landbouwer.

De vogel behoort tot de fam. der Geitenmelkers (*Caprimulgidae*), is ongeveer zoo groot als een Vlaamsche Gaai, en grauwegeel gespikkeld met donkeren ondergrond. De snavel is zwart. Hij bewoont geheel het Oosten van Noord-Amerika, van Quebec (Canada) tot Guatamala.

In de wouden van Sumatra heb ik ook een vogel der Geitenmelkersfamilie gehoord. Die liet zich echter schier alleen hooren in heldere maannachten. Zijn geroep was meer het uitstooten van één enkelen klank, echter met denzelfden metaalachtigen nagalm. De naam van dat exemplaar is mij echter niet bekend.

**2. De „Redbird” (*Virginia Nightingale*) — *Cardinalis Cardinalis* (Linn).**

Een prachtvogel met roode kuif en schitterend rood gekleurd aan de onderzijde der vleugels en aan den staart. Te midden der dikwijls sombere pijnbosschen doet dit diertje, met zijn tropische kleurenpracht, eigenaardig aan.

Onder de Spechten, valt vooral op de

**3. *Sphyrapicus varius* (Fam. *Picidae*).**

Den winter brengt de vogel door in West-Indië, Mexico en Costa Rica, des zomers wordt hij gevonden in geheel Oostelijk Amerika tot 63° N.B. Hij is wit en zwart gespikkeld en mooi rood gekleurd op kop en onder de kin. Ik heb dien vogel waargenomen, terwijl hij bezig was zijn nest te maken. Dagen en dagen achtereen waren mannetje en wijfje beurtelings bezig een zuiver rond gat in den ouden stam te pikken. Toen de ingang eenmaal gereed was, begon men met het binnenwerk en dit werd met dezelfde volharding voortgezet, tot het nest groot genoeg was om het toekomstige gezin een behoorlijk onderdak te bezorgen. Telkens zag men één der vogels den kop even buiten de „deur” steken, om een snavel vol houtvezels buiten boord te werken.

**4. De Amerikaansche „Roodborst” — (*robin-readbreast* — *Planesticus migratorius*).**

Een vogel, die alleen wat de allernoordelijkste Staten betreft tot de trekvogels gerekend kan worden. Het diertje is rood geteekend aan borst en buik; het kopje is zwart, de vleugels en rug donkergrijs. Hoewel het hier zich nu en dan „vergriipt” aan de vruchten, is het een zeer nuttige helper uit de vogelwereld, aangezien het massa's wormen, kevers en slakken verorbert. Tot deze familie behoort ook de schitterend gekleurde „Bluebird”, intens blauw op rug en vleugels met een roode borst!

Tot de vogels, waarvan ik weinig meer weet dan den naam, behooren:

**5. „Orchard Oriole” (*Icterus spurius* L.).**

In den winter verhuist hij naar het Zuiden. Zomers vindt men hem tot Noord Columbia. Hij heeft bruine vleugels, geelgroene buik en zwarten snavel.

**6. „Blanchbird” (*Euphagus*).****7. „Meadowlark” *Sturnella Magna*.**

Komen voor in geheel Oostelijk Noord-Amerika tot in 't Zuiden van Canada.

Over de „Musschen” en „English Sparrows” zal ik maar zwijgen; ze zijn te alledaagsch en te welbekend om er uitvoerig over te pennen. Er zijn er anders „plenty”.

Een volgende maal hoop ik iets mede te deelen over het plantenrijk, een gebied, waar ik mij meer thuis gevoel dan in de Ornithologie.

Roanoke, Va U. S. A.

H. A. KUYPER.